

Sygn. akt I CSK 684/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa A. P.
przeciwko H. S.
o uznanie za niegodnego dziedziczenia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 23 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 14 października 2013 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 października 2013 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację powoda A. P. od wyroku Sądu Okręgowego w W. oddalającego powództwo o uznanie pozwanej H. S. za niegodną dziedziczenia.

Wyrok ten powód zaskarżył skargą kasacyjną, uzasadniając wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania występowaniem przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznając nadzwyczajny środek zaskarżenia, jakim jest skarga kasacyjna Sąd Najwyższy działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe (postanowienie SN z 6 lipca 2007 r., sygn. akt I CSK 206/07, nie publ.). Dlatego też uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powinien przedstawić argumentację jurydyczną pozwalającą przyjąć, że w sprawie rzeczywiście występuje przywołana w nim przesłanka, (postanowienia SN z 21 czerwca 2007 r., sygn. akt I CSK 178/07, nie publ. i z dnia 21 lipca 2005 r. sygn. akt V CSK 18/05, nie publ.). W odniesieniu do przesłanki z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga to, by przedstawione zagadnienie prawne było istotne, co wyraża się w jego znaczeniu dla rozwoju prawa lub precedensowym charakterze. Sformułowane przez skarżącego zagadnienie pozbawione jest cech, kwalifikujących je jako istotne w przyjętym rozumieniu. Zarówno treść sformułowanych w jego ramach pytań jak i stanowiąca rozwinięcie przedstawionego zagadnienia argumentacja uzasadniająca wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazują, że w istocie prowadzi ono do uzyskania odpowiedzi, co do trafności rozstrzygnięcia, jakie zapadło w zaskarżonym wyroku, a nie wyjaśnienie abstrakcyjnych problemów nierozwiązanych w dotychczasowym orzecznictwie.

Powołanie się w skardze kasacyjnej na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów

prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *primo facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęciu wniesionej skargi do rozpoznania, na tle motywów zaskarżonego wyroku i podstaw wniesionej skargi, nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem drugiej instancji, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.